

Inhoud

	Over de auteurs	6
	Inleiding	7
1	Symptomen	8
2	Pathofysiologie	9
3	Diagnostiek	14
4	Therapie	22
	Gebruikte literatuur	43
	Geneesmiddelenoverzicht	46

Symptomen

I

Bij COPD is er sprake van een chronische vernauwing van de luchtwegen, een toegenomen slijmproductie, een cellulair ontstekingsinfiltraat en zwelling van het slijmvlies. Het longparenchym raakt irreversibel beschadigd en er treedt elasticiteitsverlies op. De afwijkingen zijn ongelijk over de longen verdeeld. Bij voortschrijden van de aandoening neemt de luchtwegweerstand en de ongelijke verdeling van ventilatie en perfusie verder toe. In het begin van het ziekteproces bemerkt de patiënt weinig symptomen. Vage klachten als moeheid of verminderd prestatievermogen worden dan soms wel gemeld. In de loop van de 'carrière' als patiënt komen klachten als hoesten, het opgeven van sputum en kortademigheid op de voorgrond te staan. Aanvankelijk treedt de kortademigheid bij inspanning op, later ook in rust. Tijdens en na exacerbaties treedt een toename op van deze klachten. De achteruitgang van de longfunctie kan uiteindelijk leiden tot hypoxie en eventueel hypercapnie (verhoogde koolzuurconcentratie in het bloed) als gevolg van respiratoire insufficiëntie. Als er vermagering door spierweefselverlies optreedt, geeft dat een verdere verslechtering van het inspanningsvermogen en van de kwaliteit van leven.